

Sygn. akt I Ca 363/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Nazdrowicz
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2018 r. we Włocławku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 19 kwietnia 2018 roku, sygn. akt I C 192/18 upr.

1. prostuje niedokładność w rubrum zaskarżonego wyroku odnośnie oznaczenia pozwanego w ten sposób, że w miejsce nazwiska: (...) wpisuje: (...);

2. uchyla zaskarżony wyrok znosząc postępowanie od 19 kwietnia 2018 roku i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Włocławku pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSO Mariusz Nazdrowicz.

Sygn. akt I Ca 363/18

UZASADNIENIE

Apelacja skutkowałą koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na nieważność postępowania.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że powód w pozwie błędnie oznaczył stronę pozwaną, a błąd dotyczył jej nazwiska przy istnieniu innych kwantyfikatorów (prawidłowe imię i nr PESEL) indywidualizujących osobę pozwaną. W pełni trzeba zgodzić się ze spostrzeżeniem Sądu Rejonowego, że taka sytuacja nie powinna mieć miejsca w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą o dominującej pozycji na rynku i reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika. Bardzo krytycznie należy również ocenić brak jakichkolwiek działań zmierzających do jej sanowania mimo wskazania w postanowieniu referendarza sądowego w Sądzie

Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie z 27 grudnia 2017 roku sygn. akt VI Nc – e 2270918/17 wątpliwości odnośnie tożsamości strony pozwanej. Nie zmienia to jednak faktu, że – jak trafnie zauważył skarżący - jeżeli z zebranego materiału dowodowego wynika, że oznaczenie stron w pozwie zawiera niedokładności lub omyłkę Sąd wydając wyrok nie może tego powtórzyć, ale ma obowiązek wyjaśnienia wątpliwości w tym zakresie i wskazania stron zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy (orzeczenie Sądu Najwyższego z 10 października 1961 roku 4 C 90/61 opubl. OSN C 1962/3/116,

wyrok Sądu Najwyższego z 11 maja 2004 roku II CK 307/03 nie publ., LEX nr 1615984). Zaistnienia pomyłki potwierdzają nie tylko wspomniane kwantyfikatory, ale także czytelny podpis (...) na protokole k. 22 i wskazany tam adres pozwanego, tożsamy z adresem D. W. PESEL (...) figurujący w systemie PESEL – SAD (W., ul. (...)).

Dopuszczalne jest uściślenie oznaczenia strony przez Sąd II instancji w trybie art. 350 kpc (wyrok Sądu Najwyższego z 18 czerwca 1998 roku II CKN 817/97 opubl. OSNC 1999/1/16). Oczywiście nie może ono sięgać tak daleko, by rozdzieliły się wątpliwości co do tego, jakiej osoby w rzeczywistości dotyczy orzeczenie Sądu. Jednakże w świetle przywołanych okoliczności przypadek taki w niemniejszej sprawie nie zachodzi. Dlatego też Sąd odwoławczy na podstawie art. 350 § 1 i 3 kpc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Skoro stroną pozwaną w rozpoznawanej sprawie jest D. W. to – na co także trafnie zwrócił uwagę apelujący - nie było podstaw do wydania wyroku zaocznego. Warunkiem takiego orzeczenia jest prawidłowe powiadomienie pozwanego o miejscu i terminie posiedzenia, a tym samym umożliwienie mu wzięcia w nim udziału. Doręczenie w sposób przewidziany

w art. 139 § 1 kpc może być uznane za dokonane tylko wtedy, gdy przesyłka sądowa została wysłana pod aktualnym adresem oraz imieniem i nazwiskiem odbiorcy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 roku III CZP 105/16 opubl. OSNC 2017/10/112). Jeżeli adresat został wadliwie oznaczony to

o prawidłowym doręczeniu nie może być mowy. W konsekwencji zapadł wyrok po przeprowadzeniu jednej rozprawy w dniu 19 kwietnia 2018 roku, choć pozwany nie był o jej terminie powiadomiony i nie doręczono mu odpisu pozwu. Doszło tym samym do nieważności postępowania z uwagi na pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw w rozumieniu art. 379 pkt

5 kpc, co ma miejsce wówczas, gdy z powodu wadliwych czynności procesowych Sądu lub przeciwnika procesowego – będących skutkiem naruszenia określonych przepisów postępowania – strona nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, a skutki tych wadliwości nie zostały usunięte przed wydaniem orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 września 2018 roku II CSK 208/18 nie publ., LEX nr 2549473 i dalsze cytowane tam judykaty). Nieważność postępowania Sąd II instancji bierze pod uwagę z urzędu (art. 378 § 1 kpc).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy we Włocławku na podstawie art. 386 § 2 kpc uchylił zaskarżony wyrok znosząc postępowanie od 19 kwietnia 2018 roku tj. dnia odbycia jedynej rozprawy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

Zbędna jest w tych warunkach analiza prawidłowości podniesionych zarzutów apelacyjnych.

O kosztach procesu za drugą instancję orzeczono w myśl art. 108 § 2 kpc.

SSO Mariusz Nazdrowicz.